[2024] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 62 : 2024 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 483

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਵੇਰਕਾ

(2024 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1943)

08 ਜੁਲਾਈ 2024

[ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਧੂਲੀਆ* ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਬੀ. ਵਰਲੇ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 7/13(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਹੈੱਡਨੋਟੇਸਟ

ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1988-ਧਾਰਾ 19-ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ - ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7/13(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਲਬ ਕੀਤਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਸ਼ੁੱਧਤਾ:

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ: ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ 'ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ' ਹੈ - ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕੰਸ਼ ਖੁਦ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ - ਅਦਾਲਤਾਂ ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 7, 11, 13 ਅਤੇ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀਆਂ। ਐਕਟ, ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵੀ, ਧਾਰਾ 19 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਇਸਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ - ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੁਕਸਦਾਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ - ਧਾਰਾ 7, 11, 13 ਅਤੇ 15-ਕੋਡੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1973 ਧਾਰਾ 319। [ਪੈਰਾ 7, 10, 11]

*ਲੇਖਕ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਵੇਰਕਾ

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਦਿਲਾਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ [2005] ਪੂਰਕ 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 83: (2005) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 709; ਪਾਲ ਵਰਗੀਸ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ [2007] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1155: (2007) 14 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 783; ਸੁਰਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮੰਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ [2016] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 653: (2016) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 722 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1988; ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973।

ਕੀਵਰਡਸ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ; ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ; ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ।

ਕੇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ

ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2024 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1943

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 2.08.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, 2017 ਦੇ ਸੀਆਰਆਰ ਨੰਬਰ 2317 ਵਿੱਚ

ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ੀ

ਵਿਵੇਕ ਜੈਨ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂਪੁਰ ਕੁਮਾਰ, ਅਭਿਨਵ ਜੈਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ।

ਆਰ.ਪੀ. ਨਾਗਰਥ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਮਨੂਜ ਨਾਗਰਥ, ਰਕਤੀਮ ਗੋਗੋਈ, ਕਾਰਤੀਕੇਯ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਿਵਮ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਸ. ਵਿਨੋਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਆਦੇਸ਼

ਨਿਰਣਾ

ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਧੂਲੀਆ, ਜੇ.

1. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਇੱਥੇ 02.08.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 20.05.2017 ਦੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਵੇਰਕਾ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1988 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਮਨ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।

2. ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 25.04.2016 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਡਾ. ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਵੇਰਕਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਯਾਨੀ "ਵਿਕਾਸ" ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7/13 (2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦਾ ਇਲਾਜ ਮੰਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ 20.04.2016 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ-ਵਿਕਾਸ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦਾ ਸੀ। 24.04.2016 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਹੋਰ ਇਲਾਜ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹ ਰਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਦੂਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਵਿਕਾਸ" ਨੂੰ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਲ ਵਿਛਾਇਆ। 25.04.2016 ਨੂੰ, ਦੋਸ਼ੀ-ਵਿਕਾਸ (ਵਾਰਡ ਅਟੈਂਡੈਂਟ) ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ 5000 ਰੁਪਏ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਰੰਗੇ ਹੱਥੀਂ ਫੜਿਆ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

3. ਮਈ 2016 ਵਿੱਚ, ਦੋਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 22.12.2016 ਦੀ ਇੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਸਿਰਫ ਦੂਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ-ਵਿਕਾਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 12.05.2017 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਵਜੋਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ, ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਰਕਮ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਫਿਰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 18.05.2017 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 20.05.2017 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਡਾ. ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਵੇਰਕਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ।

6. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

7. ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ 'ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ' ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 7, 11, 13 ਅਤੇ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ। ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"19. ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।-(1) ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 7, 11, 13 ਅਤੇ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਜੋ ਕਿ ਲੋਕਪਾਲ ਅਤੇ ਲੋਕਾਯੁਕਤ ਐਕਟ, 2013 (2014 ਦਾ 1) ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ -

(ਏ) ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ;

(ਬੀ) ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਉਸ ਦੇ ਸਰਕਾਰ;

(ਸੀ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ।"

8. ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 319 (ਸੀਆਰਪੀਸੀ) ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦਿਲਾਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, [(2005) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 709] ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 7, 10, 11, 13 ਅਤੇ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ। ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 7, 10, 11, 13 ਅਤੇ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਜਨਤਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਨੈਕਰ..."
(ਪੈਰਾ 4)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ:

".....ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਧਾਰਾ 190 ਜਾਂ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਮ ਉਪਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1988 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਢੁਕਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।"
(ਪੈਰਾ 8)

9. ਪਾਲ ਵਰਗੀਸ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ, (2007) 14 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 783 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿਲਾਵਰ ਸਿੰਘ ਕੇਸ [(2005) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 709: (2006) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਅਪਰਾਧਿਕ) 727] ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਉੱਤੇ ਤਰਜੀਹ/ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
(ਪੈਰਾ 4)

10. ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕੰਸ਼ ਖੁਦ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਸੁਰਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮੰਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2016) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 722 ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਨੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ:

"ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉਭਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ) ਅਧੀਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ (ਭਾਵੇਂ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ)। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਬਦ ਹਨ,

"... ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ..."।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕਥਾਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ-

"19. ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।-(1) ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ... ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ....."

ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ "ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਢੁਕਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਸਾਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 (ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

11. ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 7,11,13 ਅਤੇ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀਆਂ। ਐਕਟ, ਭਾਵੇਂ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇੱਥੇ, ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੁਕਸਦਾਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀ(ਆਂ), ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਦਾ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਸਿਰਲੇਖ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ: ਨਿਧੀ ਜੈਨ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ